

[Knud Lind]

Under den forespørgsel, der var den 18. februar 1987, sagde Venstres ordfører, hr. Sønderby, om den vandmiljøplan, der var – jeg citerer ordret fra Folketingets forhandlinger 1986–87, 1. samling, sp. 7578:

»Vi mener, det er en realistisk plan.«

Fru Hanne Severinsens ord om, at man egentlig ikke kan stemme for noget fra Fremskridtspartiet, stemmer jo heller ikke med de udtalelser, som hr. Ivar Hansen fremkom med den 7. marts 1987, hvor hr. Ivar Hansen siger til Viborg Stifts Folkeblad:

»Landsbysamfundenes økonomiske grundlag kan hurtigt forsvinde, hvis man ødelægger landbrugets muligheder for rentabel produktion.«

Det er muligt, at fru Hanne Severinsen er blevet påvirket af at sidde i Miljøudvalget, for fru Hanne Severinsen er ikke i overensstemmelse med den nuværende landbrugsminister, hr. Tørnæs, som den 10. maj 1989 til Viborg Stifts Folkeblad siger, at vandmiljøplanen skal revurderes:

»Det siger landbrugsministeren i anledning af tal fra Statens Jordbrugsøkonomiske Institut, som ændrer væsentligt på de forudsætninger for landbrugets udledning af kvælstof, som i sin tid blev lagt til grund for planen.«

Hvis fru Hanne Severinsen fastholder det, fru Hanne Severinsen har sagt nu, betyder det reelt, at dansk landbrug skal have ro til at dø i fred. Det er det, fru Hanne Severinsen siger, og fru Hanne Severinsen er overhovedet ikke i overensstemmelse med sine øvrige partifæller.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg var i mit ordførerindlæg inde på den forvirring, som forskellige ministre og forskellige rapporter har skabt om vandmiljøplanssituationen, og nu bidrager fru Hanne Severinsen sandelig til forvirringen.

Tallene har været overdrevet, siger fru Hanne Severinsen, for så vidt angår landbruget. Jeg må gå ud fra, at fru Hanne Severinsen sigter til de forskellige rapporter, der har været fremme om, at landbrugets kvælstofudledninger ikke svarede til det udgangspunkt, vandmiljøplanen er baseret på, nemlig NPO-rederegørelsens tal.

Hvad skal man så tro, når miljøministeren nu holder fast i tallene? Miljøministeren siger: Vi holder fast i udgangspunktet nemlig de 260.000

tons kvælstofudledning, men fru Hanne Severinsen ved, at dette er overdrevet. Hvad er nu rigtigt? Vil fru Hanne Severinsen ikke fortælle mig, hvorfra hun ved det med en sådan sikkerhed, at hun kan konstatere, at tallene har været overdrevet?

Må jeg gerne spørge fru Hanne Severinsen: Hvordan læser fru Hanne Severinsen så rapporten fra vandmiljøinstitutterne, som har været bragt på bane et par gange, hvor man i opsummeringen, punkt 2 – det glemte hr. Knud Lind jo ganske, da han skal bruge den til sit formål – siger:

»I Danmark er kvælstoftabet direkte til vandmiljøet fra landbrugsproduktionen 9 gange så stort som udledningen af kvælstof med husspildevandet før rensning.«

Hvis denne sætning er rigtig, er udgangspunktet for vandmiljøplanen rigtig, nemlig de 260.000 tons.

Nu må fru Hanne Severinsen på en eller anden måde skabe klarhed. Det er sådan, kan jeg forstå, at regeringspartierne ikke er indstillet på at følge SF-dagsordenen.

Hanne Severinsen (V):

Først til hr. Knud Lind, som citerer forskellige udtalelser i forskellige situationer fra foråret 1987, hvor vi jo var i den situation, at vi ikke havde vedtaget vandmiljøplanen, men hvor der lå nogle ret så skrækkelige forslag på bordet f.eks. fra S og SF om, at man skulle have gødningsafgift, og der også blev raslet med kvoter. Det var for øvrigt i den forbindelse, at hr. Ivar Hansen netop sagde, at det fuldstændig vil ødelægge landbrugets grundlag, hvis man begynder at indføre gødningsafgift.

Hvad var det, vi fik igennem, da den daværende regering fik forlig med De Radikale? Det var netop, at vi ikke fik nogen gødningsafgift og fik udskudt nogle frister, hvad der var en god idé, fordi vi derved fik et roligere tempo for udbygning af mange foranstaltninger både i landbruget og i øvrigt også i kommunerne.

Derfor er det da klart, at vi i foråret 1987 mente, at dette så farligt ud; men vi stod selvfølgelig bag den vedtagelse, som kom med vandmiljøplanen, og som var et kompromis mellem forskellige synspunkter.

Når landbrugsministeren siger, at disse ting skal revurderes, det har miljøministeren også sagt, er det klart, når vi i 1990 skal have en kon-